

Za cześu jich prozu, a lubuju jich teź hjescheże we jich rowi: pschetoż jich dźjelo je me k Serskemu prjedarej sežinilo. Na tem pschetoženju samem nejšym ja niczo pschicžinil; jeno te smolki su poredžene, a schtož je bylo wohnkach wostajene (kotrež su drudy žyle schtucžki byle) šym we tutem cžisheženju pschistajil, tak, so njetko žane słowo wjaze wohnkach wostajene neje. Schtož pať hjescheże na samolutkich buchstabach tam a šem moło k poredženju byč, je tajke, so, kajž šo nadžiju, jo kojždy newučeny a burski cžlowek budže poredžicž moz, jeli so jeno hewať Bože słowo lubuje a wyšofo dzerži. Na mojim thelu budžich ja to dźjelo a tu staroš rad jenemu bole šhonenemu wotrocžkej Božemu wostajil, dy budžische ji schtu žyl na šo sacž: dokelž šo wjeszje hjescheże sa nehodneho a nekmaneho dzeržal šym, jedyn grat we tajkej wyšofokej wjezy byč. Hewať žyl ton lubošny lasowar pschi tu tem cžisheženju šebi hjescheże to na kedžbu sacž, so (wono stej Canstejniskej we Hali cžishežanej Bibliju stymi paperami aby stronami psches jene pschindže, a so) we tej Orthographiji, aby we tem waschnju prawje Serski pišacž, tak wele hacž je možno bylo, kajž šo najbole recži, šmy dzerželi. Dyrbjal nješto na tajkim naschim waschnju a pišanju nješto wustajicž mjecž: ton žyl na mjesto teho, hacž by njedže to šamo bes lubošje hanil, wopomnicž, so šmy haklej my pschi konzu teho šedomnateho sta ljetow sapočeli Serski pišacž, tehodla nascha recž hjescheże tak wudžjelana neje, so bychmy šebi dokonjane pschesjenepschindženje we tem pišanju žadacž moli; da budže won snami teho Knesa kwalicž, so my hjescheże jeno tak derje Serski lasowacž a pišacž možemy, dokelž nascha recž hacž dotal malo lubowarjow a pschecželow mjela je.

Schtož to pišmo nastupa, da je to šamo derje drobne, tola pať tajke, so šo pjeknje lasuje. To wotpoladanje je najbole na mlodych ludži schlo: pschetož tym starym može psches to lasowanje jich dźjecži tola teź radžene byč.

Za šo nadžiju, so na tu tem cžisheženju, jako by prawe nebyło, šwjerušu niczo nebudže moz wustajene byč, a to dowjerenje na Bojšku pomož budže psches to pola njeotrych moz pošyluene byč, kotsiž smolom nejšu wopschijecž moli, kak tak tunjo a sa tak malo šljebornow to žyle šwjate pišmo moło wostajene byč.

Ton šwjerny sbožnik Iesus Krystus spominaj pať nawschitkich tnych we tym cžahu a we wjecžnosži k dobremu, a daj jim na tamnym dnju šmilnosž namacž, kiž su ktemu pomozni byli. Za na mojim thelu kwalu mojeho sbožnika, kotryž me we dowjerenju na šwoju nadu a pomož šam pschi tak schelakim sadžjelanju možnje pošyluil je, so ja we mojej nadžiji nejšym khanibi pschischaj. Wy pať, lubi Sersbja, lasuje njetk šami to słowo teho žiweho Boha, a wukče schaf schizy šwutrobu wjericž, so Iesus Krystus je wasch Knes, kotryž was se šwojej drohej krowju jako šhubenych a šatamanych cžlowekow je wumol, warbowal a dobył, so byscheże wy šami jeho, a we jeho kralestwi podnim živi byli a jemu šlužili we wjecžnej prawdosži, newinosži a sbožnosži. O so bychu schizy wot was teho Duchu Božeho a Iesusoweho dostali, kotsiž to słowo lasowacž a šlischecž budža, so bychu tak schizy psches to wot Boha wučeni byli, a so by schon lud pschi tym Knesu wišal a jedyn duch šnim byl!

Mu